

ת"פ 35354/01/16 - אמבר אלימלך נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 35354-01-16 מדינת ישראל נ' אלימלך
תיק חיצוני:

בפני: כבוד השופט ארז נוריאלי
מבקשת: אמבר אלימלך
נגד: מדינת ישראל
משיבה: מדינת ישראל

החלטה

רקע

- נגד הנאשמת הוגש כתב אישום המייחס לה עבירת הטרדה באמצעות מתקן בזק, עבירה לפי סעיף 30 לחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב-1982.
- לפניי בקשה להעיד דין על דבר שאינו קשור בתפקידו, ולזמן אותו לחקירה נגדית.
- מר אברהם שינדלר, שימש כדיין בבית הדין הרבני בנתניה בתקופה הרלוונטית לכתב האישום (להלן: "הדיין ו/או המתלונן") והוא, המתלונן בתיק זה.
- ב"כ הצדדים מסכימים כי יש להעיד את הדיין בהתאם לכללים שנקבעו ברע"א 3202/03 מדינת ישראל נ' חגי יוסף ואח' (להלן: "הלכת יוסף").
- ביום 9.5.17 נעתרתי לבקשת העדת הדיין בהתאם לכללים שנקבעו בהלכת יוסף.
- בהתאם לאותם כללים, הוגשה לעיוני רשימת השאלות מטעם ב"כ המאשימה, חלף חקירה ראשית ולאחר שניתנה לב"כ הנאשמת להביע התנגדותו, התרתי הצגת כל השאלות לדיין. בדיון מיום 2.7.17 הוגש לעיוני מסמך שנכתב על ידי הדיין, כתשובה על שאלות ב"כ המאשימה.
- ביום 10.7.17 הוגשה "הודעה על הגשת שאלות הבהרה" מטעם ב"כ הנאשמת. לאחר שעיינתי בהן ובתגובת ב"כ המאשימה לשאלות, התרתי הצגת כל השאלות לדיין. ביום 20.7.17 הוגשו לעיוני תשובותיו של הדיין לשאלות ההבהרה.

8. לאחר כל זאת, ביום 17.8.17 הוגשה בקשה מטעם ב"כ הנאשמת לזימון הדיין לעדות בחקירה נגדית. ב"כ הנאשמת סבור כי חקירתו הנגדית של הדיין הכרחית לצורך הגנה על הנאשמת.

ב"כ המאשימה התנגד לבקשה. בבקשה לא פורטו טעמים מדוע נדרשת עדותו של המתלונן וחקירתו בחקירה נגדית.

9. לצורך החלטה בבקשה נקבע דיון ליום 18.10.17. במהלך הדיון ביקשתי מב"כ הנאשמת להבהיר מדוע נדרשת חקירתו הנגדית של הדיין בבית משפט.

10. ב"כ הנאשמת מסר כי איננו מעוניין לחשוף את קו ההגנה בפני הצד שכנגד, עם זאת ציין כי יש צורך לחקור את הדיין בהקשר לשאלת זיהוי קולה של הנאשמת והן בנושאים אחרים המצויים בליבת האישום.

11. ב"כ המאשימה מתנגד לבקשה. בטיעוניו ציין כי בית המשפט אפשר לב"כ הנאשמת לשאול את הדיין כל שאלה שביקש במסגרת הכללים שהותוו בהלכת יוסף. הדיין ענה על כל השאלות שהוגשו לרבות שאלות ההבהרה והשיב תשובות מלאות. אשר לטענה בהקשר לזיהוי קולה של המתלוננת הפנה המאשימה למסמכים ת/1 ו-ת/5 - הודעותיה של המתלוננת המדברות בעד עצמן והכוללות, בין היתר, לגישת ב"כ המאשימה הודיה בחלק מהותי מהעובדות.

12. בנסיבות אלו ובאופן חריג, קיימתי דיון קצר במעמד ב"כ הנאשמת בלבד לצורך שמיעת טיעוני ההגנה ונימוקיו לבקשה, עובר לקבלת החלטה בבקשה. גם במעמד הדיון שלא בנוכחות ב"כ המאשימה, לא שמעתי טיעונים חדשים ו/או נוספים.

דין והכרעה:

13. בהלכת יוסף נקבע כלל לפיו לא יעיד שופט על דבר הקשור בתפקידו השיפוטי. אציין, כי במקרה שלפניי מסכימים הצדדים כי העדת המתלונן וחקירתו בחקירה נגדית נוגעות לדבר שאינו קשור בתפקידו השיפוטי (למעלה מן הנחוץ אציין כי אשאיר סוגיה זו - אם המקרה שלפנינו נופל בגדר "דבר שאינו קשור בתפקידו השיפוטי", אם לא - בצריך עיון).

14. ביהמ"ש העליון קבע כי הכרעה בשאלה אם יש מקום להורות על העדת שופט כעד על דוכן העדים בהליך שיפוטי, מחייבת עריכת איזונים בין ערכים כבדי משקל הכרוכים זה בזה: חשיפת האמת, עשיית משפט צדק והגינות ההליך השיפוטי אל מול ההגנה על מעמדם של בתי המשפט, אי תלותם והבטחת אמון הציבור בהם.

15. ככלל ובאותה נשימה, אין צורך להכביר מילים על חשיבותה של החקירה הנגדית ככלי לבחינת עדותו של עד. בשיטת המשפט בישראל נחשבת החקירה הנגדית לאמצעי הדיוני הראייתי החשוב ביותר לגילוי האמת (ד"פ 4390/91 **מדינת ישראל נ' חוסאם בן מוג'הד חג' יחיא**). לעניין זה יפים דבריו של י' קדמי לעניין המנעות מחקירה נגדית: "**הכלל הוא, שיש לחקור את עדי היריב על הגרסה שמתכוון להציג בעל הדין - ובמישור הפלילי: הנאשם חייב לחקור את עדי התביעה על גרסתו שלו...**" (י' קדמי, על הראיות, חלק רביעי, תשס"ד - 2009, ע' 1902 - 1907).

16. אמנם אין הכללים שהותוו בהלכת יוסף מפרטים מהם השיקולים שעל בית משפט לשקול עובר קבלת החלטה בדבר העדת דיין בחקירה נגדית, אך נקבע בכללים כי:

"... (ו) אם ימצא בית המשפט אחרי קבלת התשובות, לפי בקשתו של בעל דין, שיש צורך לחקור את השופט בחקירה שכנגד, יזמן אותו בית המשפט לחקירה" [הדגשה אינה במקור].

17. במסגרת השיקולים על בית המשפט לבחון, בין השאר, אפשרות הפגיעה בהגנת הנאשמת, התחשבות בנסיבות האירוע וזירת המחלוקת.

18. על פי עובדות כתב האישום, ביום 14.1.16 התקשרה הנאשמת לטלפון המתלונן - לאחר שדן בעניינה - ממספר חסוי, ואמרה לו: "**אתה חושב שזה יעזור לך, אתה הרסת לי את החיים**". בהמשך, שבה והתקשרה הנאשמת אל המתלונן וניתקה את השיחה.

19. לאחר שעיינתי בשאלות שהוצגו לדיין, תשובותיו, שאלות ההבהרה והתשובות להן, ומאידך, הודעות הנאשמת, המכתבים, כתב האישום ויתר המסמכים שהונחו לפניי בתיק זה, מצאתי כי אין מקום להיעתר לבקשה ולאפשר חקירת המתלונן בחקירה נגדית בבית המשפט.

20. בחנתי את זירת המחלוקת בתיק, נוכח המסמכים וההודעות שהוגשו בפרשת התביעה. שמעתי טיעוני ב"כ הנאשמת - אף במעמד צד אחד - ולא התרשמתי כי קיים "צורך" בעדותו של המתלונן בבית המשפט כדי לברר הסוגיות המצומצמות שבמחלוקת ועדותו תחת חקירתו הנגדית בבית משפט אינה נחוצה.

21. נוכח הטענות שנשמעו בפני על ידי ב"כ הנאשמת (לרבות בהקשר לדברי הנאשמת בהודעותיה במשטרה) אני סבור כי תוכל ההגנה לבקש לשכנע את בית המשפט, באמצעות סיכומיה ודרך הבאת ראיות אחרות, לרבות על ידי טיעונים משפטיים.

22. מצאתי כי זכותה של הנאשמת להליך הוגן לא נפגעה נוכח השימוש הנרחב בשאלות לרבות שאלות ההבהרה שהועברו על ידי ב"כ הנאשמת למתלונן.

23. לא זו אף זו, אין בנתונים שהוצגו בפניי על ידי הסניגור בדיון מיום 18.10.17 - בין במעמד שני הצדדים ובין במעמד צד אחד - כדי להרים את הנטל הנדרש, המוטל על ההגנה, ולשכנע כי קיים "צורך" בחקירה נגדית של המתלונן על דוכן העדים ומשלא שוכנעתי כאמור אין לסטות מהכללים שהותוו בהלכת יוסף.

24. אשר על כן - הבקשה להורות על זימון המתלונן לחקירה נגדית בבית המשפט - נדחית.

25. מאחר והתובע הכריז כי בכפוף להחלטת בית המשפט העידו כל עדי התביעה אני מורה כי בדיון שנקבע ליום 25.10.17 תשמע פרשת הגנה.

ניתנה היום, 19.10.17, כ"ט בתשרי תשע"ח, בהעדר הצדדים.

המזכירות תעביר בפקס החלטתי זו לידיעת ב"כ הצדדים.